

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมินนางสาวศุทธา...สุนันทกรณ.....

ตำแหน่งปัจจุบัน ..นักวิชาการป่าไม้...ระดับ...ชำนาญการ...ตำแหน่งเลขที่ ๓๑๖๕...ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙.....

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน.....

.....๑. ทำหน้าที่ผู้จัดการฝ่ายสนามโครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อม...มีความรับผิดชอบ ดังนี้
ดำเนินการส่งเสริมอาชีพด้านป่าไม้ และการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างมีส่วนร่วม
ของเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (อส.อส.).....

.....๒. ทำหน้าที่หัวหน้าโครงการส่งเสริมศิลปาชีพบ้านยางน้อย จังหวัดอุบลราชธานี มีความรับผิดชอบ ดังนี้
บริหารโครงการและติดตามงาน เพื่อสนองพระราชดำริในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟู
ทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมให้กลับอุดมสมบูรณ์ นำแนวพระราชดำริเกี่ยวกับด้านป่าไม้ดำเนินการในพื้นที่ศูนย์
ศิลปาชีพให้คืนความอุดมสมบูรณ์และถ่ายทอดและสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรู้คุณค่าและหวงแหนในทรัพยากรป่าไม้

.....๓. ทำหน้าที่หัวหน้าสวนพฤกษศาสตร์ดงฟ้าห่วน จังหวัดอุบลราชธานี มีความรับผิดชอบ ดังนี้
เพื่อป้องกันรักษาพื้นที่ ไม่ให้มีการบุกรุกถือครองพื้นที่และแผ้วถางป่าในเขตป่าสวนพฤกษศาสตร์ดงฟ้าห่วน
รวบรวมพันธุ์พืช ซึ่งเป็นพืชประจำถิ่นหรือนำมาปลูกจากต่างถิ่น อย่างมีระบบเป็นหมวดหมู่ในรูปแบบของวงศ์
ต่าง ๆ ตามหลักอนุกรมวิธานและการใช้ประโยชน์เพื่อการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

.....๔. หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาตามแนวพระราชดำริ...ส่วนประสานโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ
มีความรับผิดชอบในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ จัดแสดงนิทรรศการ ผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่
แนวพระราชดำริ และจัดการองค์ความรู้ในสื่อประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ ติดตาม รวบรวมและรายงานผลการ
ดำเนินการโครงการปลูกต้นไม้เฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖๗ พรรษา
พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

.....๕. ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริการความรู้ด้านป่าไม้ สัตว์ป่า และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
กลุ่มงานวิชาการ มีความรับผิดชอบดังนี้

ให้บริการความรู้ด้านป่าไม้ สัตว์ป่า และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศผ่านทางสื่อประชาสัมพันธ์
ประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการเผยแพร่ข่าวสารในสาขาความรู้ด้านสัตว์ป่า พันธุ์พืช แมลง จุลินทรีย์ ดินน้ำ
ไฟป่า และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จัดทำฐานข้อมูลการศึกษาวิจัยในพื้นที่รับผิดชอบสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ (อุบลราชธานี) เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์.....

.....๖. ปฏิบัติงานหน้าห้องผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙...มีความรับผิดชอบดังนี้

ควบคุม ดูแลการลงทะเบียนรับ-ส่งหนังสือราชการ กลับกรอง ตรวจหนังสือ ประสานหน่วยงาน
เพื่อขอรับข้อมูลเพิ่มเติม และเสนอเรื่องตามความเร่งด่วนของเรื่อง ตรวจสอบบันทึกสั่งการ และควบคุมดูแล
การลงในระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์.....

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง.....นักวิชาการป่าไม้.....ระดับ...ชำนาญการพิเศษ...ตำแหน่งเลขที่ ...๒๖๐๘.....
กลุ่มงานวิชาการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๖.....

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และวิจัยทางระบบนิเวศป่าไม้และสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมทั้งประเมินสถานภาพและศักยภาพทรัพยากรป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีความสำคัญสูงอย่างเร่งด่วนและเป็นระบบ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างบูรณาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยีและเผยแพร่ความรู้ ความก้าวหน้าหรือผลงานวิจัยและผลการพัฒนาที่ได้ไปยังหน่วยปฏิบัติ หน่วยงานรัฐ หน่วยงานเอกชน และประชาชนทั่วไป

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินโครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อม สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ (อุบลราชธานี) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๓.๑ ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๑) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ : ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การป้องกันและฟื้นฟูป่าธรรมชาติ รวมถึงการทำเกษตรกรรมที่ยั่งยืนในพื้นที่รอบ ๆ พื้นที่อนุรักษ์

๒) การจัดการพื้นที่อนุรักษ์ : ความรู้เกี่ยวกับการแบ่งเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และการใช้พื้นที่อย่างยั่งยืน

๓) การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม: ความรู้ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

๓.๒ ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและการให้บริการสาธารณะโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑) การค้นหาความต้องการในการให้บริการสาธารณะ
การสร้างแบบสำรวจเพื่อค้นหาความต้องการ การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลผลข้อมูล และการนำเสนอข้อมูลการ เข้าถึงชุมชนเชิงบวกและแผนที่เดินดิน

๒) เทคนิคและเครื่องมือในการสร้างการมีส่วนร่วม

- ธรรมนูญพลเมือง
- การสนทนาแบบมีส่วนร่วมเพื่อบ่มเพาะสัมฤทธิ์
- การประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม
- การประชุมวางแผนปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม
- เทคนิคการประชุมชื่นชมอย่างสร้างสรรค์
- กระบวนการประชาเสวนาและสนทนากลุ่ม
- ประชุมกลุ่มแบบตามหาโมเมนตัม
- สุนทรีปริทัศน์

๓) กระบวนการพัฒนาและเทคนิคการให้บริการสู่ความเป็นเลิศ

๔) การบูรณาการและการวางแผนสร้างการมีส่วนร่วม

- การจัดทำตัวแบบการสร้างการมีส่วนร่วม
- การวางแผนการสร้างการมีส่วนร่วม

๕) การประเมินผลแบบมีส่วนร่วม

- การจัดการความรู้และถอดบทเรียน
- การประเมินผลแบบมีส่วนร่วมด้วยการประเมินผลการทำงานเป็นทีม

๓.๓ ความรู้ด้านการประเมินผลและวิจัย

๑) การออกแบบวิธีวิจัย : ความรู้ในการออกแบบวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ในพื้นที่ ฯลฯ

๒) เครื่องมือในการเก็บข้อมูล : ความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูล

๓) การวิเคราะห์ข้อมูล : ความชำนาญในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (เช่น สถิติการสำรวจ, การทดสอบสมมติฐาน) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (เช่น การวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์)

๓.๔ ทักษะในการทำงานร่วมกับชุมชน

๑) การสร้างความร่วมมือ : ทักษะในการทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่น การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดประชุมให้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายโครงการ

๒) การสร้างเครือข่าย : การสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และองค์กรท้องถิ่น รวมถึงการมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินโครงการอนุรักษ์

๓) การให้คำปรึกษาและการฝึกอบรม : การให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การจัดการป่าไม้ การพัฒนาอาชีพทางด้านป่าไม้

๓.๕ ความรู้ด้านนโยบายและกฎหมายเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๑) การเข้าใจกฎหมายและนโยบายของรัฐ : ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการป่าไม้ กฎหมายการใช้ที่ดิน กฎหมายการจัดการสิ่งแวดล้อม และนโยบายด้านการอนุรักษ์ของทางภาครัฐ รวมถึงการประเมินว่าการดำเนินโครงการสอดคล้องกับกฎหมายเหล่านั้นอย่างไร

๒) การปฏิบัติตามมาตรฐาน : ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐานการจัดการป่าไม้หรือการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืน เพื่อให้โครงการไม่ขัดแย้งกับกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๓.๖ ประสบการณ์ด้านการบริหารโครงการ

๑) การวางแผนและกำหนดเป้าหมาย : ความสามารถในการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นไปได้ เช่น การกำหนดเป้าหมาย การเพิ่มเครือข่ายการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาภูมิปัญญาทางด้านป่าไม้

๒) การจัดการทรัพยากรและงบประมาณ : ความชำนาญในการจัดสรรงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการติดตามผลการใช้จ่ายและประเมินผลการดำเนินงานทางการเงิน

๓) การติดตามและประเมินผลโครงการ : การใช้เครื่องมือในการติดตามผลโครงการเพื่อให้มั่นใจว่าโครงการดำเนินไปตามแผนที่กำหนด การประเมินผลสัมฤทธิ์จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการ เช่น การลดการเกิดไฟป่า การฟื้นฟูพื้นที่ป่า การควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินความจำเป็น หรือการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชุมชน

๓.๗ ความเข้าใจด้านผลกระทบและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑) การประเมินผลกระทบ : การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินโครงการ เช่น การประเมินผลกระทบทางชีวภาพและนิเวศวิทยา การวิเคราะห์ผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของชุมชนท้องถิ่น

๒) การพัฒนาอย่างยั่งยืน : การวางแผนโครงการที่สามารถดำเนินการได้ในระยะยาวโดยไม่ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติหรือชุมชนเสียหาย เช่น การใช้เทคนิคการเกษตรทดแทนที่ยั่งยืน การรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่อนุรักษ์

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

โครงการหมู่บ้านพื้ทักษ์ปารักษาสิ่งแวดล้อม ส่วนประสานโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ (อุบลราชธานี) เริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ รวม ๒๓ ปี มีหมู่บ้านเป้าหมายทั้งหมดมากกว่า ๑๗๕ หมู่บ้าน ทางโครงการได้รับงบประมาณเข้าไปส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพในหมู่บ้านเป้าหมายปีละ ๕ หมู่บ้าน

พื้นที่รับผิดชอบของโครงการที่ดำเนินการมี ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดยโสธร จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดสุรินทร์ โดยเข้าไปส่งเสริมและสนับสนุน กลุ่มอาชีพทางด้านป่าไม้ จัดอบรมให้ความรู้ในด้านกลุ่มอาชีพป่าไม้ พร้อมทั้งทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ ความคุ้นเคยกับชุมชน ลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่กับชุมชน และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ร่วมกันอย่างยั่งยืน

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้ดำเนินโครงการ ๕ กลุ่ม/หมู่บ้าน ดังนี้

๑. กลุ่มอาชีพทำการประดิษฐ์กรรมจากไม้ขนาดเล็ก บ้านหนองบัว หมู่ที่ ๑๓ ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

๒. กลุ่มอาชีพเพาะไม้ประดับ บ้านหนองมะเขือ หมู่ที่ ๑๗ ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

๓. กลุ่มอาชีพเลี้ยงผึ้ง บ้านตายอย หมู่ที่ ๖ ตำบลโดมประดิษฐ์ อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

๔. กลุ่มอาชีพท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ บ้านสำโรงเก่า หมู่ที่ ๙ ตำบลบักดอง อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ

๕. กลุ่มอาชีพท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ บ้านสำโรงใหม่ ไทยเจริญ หมู่ที่ ๒๑ ตำบลบักดอง อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ

กระบวนการทำงานของโครงการโครงการหมู่บ้านพื้ทักษ์ปารักษาสิ่งแวดล้อม

๑. กำหนดพื้นที่และชุมชนเป้าหมาย

หลักเกณฑ์/ข้อกำหนด ในการคัดเลือกหมู่บ้านเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านพื้ทักษ์ปารักษาสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาจากหมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบตามภารกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และมีชุมชนดำเนินกิจกรรมในด้านการอนุรักษ์ พืช ป่าไม้เพื่อประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของตนเองอย่างยั่งยืน โดยเป็นหมู่บ้านที่มีลักษณะเด่นชัดในด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายๆ ด้าน

พื้นที่ดำเนินโครงการหมู่บ้านพื้ทักษ์ปารักษาสิ่งแวดล้อม ดังนี้

๑) โครงการพระราชดำริ/โครงการพัฒนาเพื่อความมั่นคง

๒) ในเขตป่าอนุรักษ์

๓) ติดแนวเขตป่าอนุรักษ์และมีผลกระทบพื้นที่ป่าอนุรักษ์

๔) โครงการพระราชดำรินอกเขตป่าอนุรักษ์

๕) หมู่บ้านเดิมที่เคยดำเนินโครงการหมู่บ้านพื้ทักษ์ปารักษาสิ่งแวดล้อม

๒. การประชาสัมพันธ์/การเข้าถึงชุมชน

ใช้เวทีการประชุม การประชุม การประชาสัมพันธ์ในการให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ โครงการหมู่บ้านพื้ทักษ์ปารักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อคัดเลือกกลุ่มคนที่สนใจเข้าร่วมโครงการ

๓. การสำรวจข้อมูลของชุมชน

โดยใช้หลักการวิเคราะห์ชุมชน ด้วยการเชิญผู้เกี่ยวข้อง ในชุมชนเข้าร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของชุมชน และสภาพความพร้อมของชุมชนในการมีส่วนร่วมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และความสนใจที่จะเข้าร่วมสร้างกลุ่มอาชีพด้านป่าไม้ โดยเฉพาะความต้องการอาชีพด้านป่าไม้ให้พิจารณาจากศักยภาพของทรัพยากรทั้งปริมาณและคุณภาพผลผลิตของทรัพยากรที่ชุมชนมีอยู่ รวมถึงวิธีการใช้ประโยชน์ของชุมชนภูมิปัญญาดั้งเดิมในการใช้ประโยชน์ปราชญ์/ผู้รู้ของชุมชนเกี่ยวกับอาชีพด้านป่าไม้ดั้งเดิมของชุมชนนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลกลุ่มอาชีพในเบื้องต้นที่ชุมชนสนใจในการเข้าร่วมโครงการ

๔. การตั้งกลุ่มอาชีพ

การจัดตั้งเป็นกลุ่มอาชีพ การจัดตั้งกลุ่ม เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เริ่มต้นจากการประชุมเตรียมการ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ การเข้าร่วมกลุ่ม การตั้งกฎกติกา การดำเนินกิจกรรมด้านอาชีพและด้านอนุรักษ์ โดยผู้จัดการฝ่ายสนามโครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่าฯ และเจ้าหน้าที่ที่ส่งเสริมหมู่บ้านพิทักษ์ป่าฯ เป็นผู้ชี้แนะให้คำแนะนำ และเป็นพี่ปรึกษา โดยยึดตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินโครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่าฯ รักษาสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก

การขยายผลเมื่อสรุปผลได้ว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถดำเนินการได้อย่างได้ผลแล้วกลุ่มสามารถเผยแพร่การดำเนินงานไปยังบุคคลที่สนใจในชุมชนเองหรือสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มอื่น ๆ ในรูปเครือข่ายเพื่อสร้างความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

๕. การพัฒนาองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน

๑) ค้นหาผู้รู้ที่อยู่ในชุมชนนั้น ๆ ที่เป็นครูภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้กลุ่มอาชีพที่ตั้งขึ้นเข้าไปศึกษาเรียนรู้

๒) ค้นหาแหล่งความรู้ที่มีอยู่ในที่ต่าง ๆ จากกลุ่ม/หมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อมแล้วนำสมาชิกของกลุ่มไปศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้

๓) การสืบค้นหาความรู้จากแหล่งความรู้อื่น ๆ

๔) การสร้างเครือข่ายของหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อมมีแหล่งเรียนรู้ที่ทางโครงการฯ ได้ดำเนินการจนประสบผลสำเร็จ

๕) ศูนย์ประสานงานการพัฒนาชุมชนเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืนเป็นศูนย์กลางขององค์ความรู้เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ศูนย์ประสานงานจะเป็นแหล่งองค์ความรู้ วิทยากรและสื่อในการทำงานของโครงการ

๖. การจัดทำแผนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงาน หมายถึง แผนที่ชุมชนได้จัดทำขึ้นในการกำหนดกิจกรรมการดำเนินงานด้านอาชีพ การใช้จ่ายงบประมาณของกลุ่ม และกิจกรรมอนุรักษ์ ตามโครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่าฯ แผนการดำเนินงานเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานของกลุ่มที่มีรายละเอียดข้อตกลง และเงื่อนไข เป็นสัญญาร่วมกันที่จะดำเนินกิจกรรมไปในแนวทางที่ได้กำหนดไว้อย่างมีทิศทาง และใช้เป็นเอกสาร หลักฐานการประกอบในการขอรับเงินอุดหนุนจากโครงการฯ

๗. การดำเนินงานตามแผนงาน

สมาชิกของกลุ่มที่ได้จัดทำแผนการดำเนินงานแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การดำเนินการตามแผนการที่สมาชิกได้ร่วมกันจัดทำขึ้น สำหรับการดำเนินการตามแผนการมีข้อควรปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑) กิจกรรมที่ดำเนินการควรสอดคล้องกับช่วงฤดูกาล ยึดหยุ่นได้ตามสมควร

๒) กิจกรรมสอดคล้องกับวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตของชุมชน เช่น กิจกรรมปลูกต้นไม้ ควรดำเนินการในช่วงวันวิสาขบูชา อันเป็นช่วงต้นฤดูฝนเหมาะต่อการปลูกต้นไม้ บวชป่าในวันเข้าพรรษา ศึกษาดูงานในฤดูแล้งเนื่องจากชุมชนมีเวลาว่างสะดวกที่จัดกิจกรรมด้านการอบรมศึกษาดูงาน

๓) การติดตามและการสร้างความเข้มแข็งกับกลุ่มอาชีพที่เคยได้รับเงินอุดหนุนไปแล้ว โดย เข้าเยี่ยมเยียนร่วมรับทราบความเป็นไปของกลุ่ม ร่วมแก้ไขปัญหา และให้การสนับสนุนตามกำลังของเจ้าหน้าที่ โครงการฯ จะเกิดความผูกพันและความไว้วางใจระหว่างกัน

๘. การประเมินผล

การประเมินผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินงานเป็นหลักฐานสำคัญของกระบวนการทำงานผลของการประเมินจะเปรียบเสมือนกระจกสะท้อนสิ่งที่ดีและสิ่งที่ต้องแก้ไขโครงการใดขาดการประเมินผลแล้วจะทำให้ขาดซึ่งข้อมูลที่จะนำมาใช้ปรับปรุงการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

"การประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินโครงการหมู่บ้านพืชมงคลปาริชาติสิ่งแวดล้อม สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ (อุบลราชธานี) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓" มุ่งประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการที่ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยเน้นการอนุรักษ์ป่าธรรมชาติ การฟื้นฟูทรัพยากร และการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพทางด้านป่าไม้ให้แก่ชุมชน ให้มีความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โครงการนี้มีการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานราชการ ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ในการร่วมมือกันปกป้องและฟื้นฟูป่าไม้ ป้องกันการทำลายป่า การปลูกป่าเพิ่มพื้นที่ป่า รวมถึงการส่งเสริมการสร้างอาชีพทางด้านป่าไม้

๔.๑ ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑) การวางแผนและออกแบบการประเมิน

การตั้งวัตถุประสงค์การประเมิน :

กำหนดจุดประสงค์หลักของการประเมิน คือ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการในด้าน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาชุมชน

การออกแบบเครื่องมือการเก็บข้อมูล :

เลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูล เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ การสำรวจภาคสนาม การสำรวจเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

กำหนดกรอบการประเมินผล :

กำหนดเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ เช่น การดำเนินการในการทำกิจกรรมอนุรักษ์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

๒) การเก็บข้อมูล

การสำรวจภาคสนาม :

ดำเนินการสำรวจพื้นที่โครงการในด้านต่าง ๆ เช่น สภาพป่าไม้ สภาพเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน

การสัมภาษณ์และสอบถามชุมชน :

ใช้แบบสัมภาษณ์กับผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบที่โครงการมีต่อชุมชน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ, สังคม, และสิ่งแวดล้อม

๓) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ : การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ : การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสำรวจความคิดเห็นของชุมชน

การประเมินผลสัมฤทธิ์ : การประเมินผลจากการตั้งเกณฑ์ในด้านต่าง ๆ

๔) การสรุปผลและการเสนอแนะ

การสรุปผลการประเมิน :

สรุปผลของการประเมินทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม และผลกระทบต่อชุมชน เช่น การป้องกันการทำลายป่า การฟื้นฟูป่า และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุง :

เสนอแนวทางหรือกลยุทธ์ในการพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔.๒ เป้าหมายของงาน

๑) ประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ เพื่อประเมินว่าโครงการสามารถบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

๒) ประเมินผลกระทบจากโครงการต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม เพื่อประเมินว่าการดำเนินโครงการมีผลกระทบที่เป็นบวกหรือไม่ต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนในด้านต่าง

๓) การประเมินการพัฒนาอย่างยั่งยืนในพื้นที่ เพื่อดูว่าโครงการช่วยให้ชุมชนมีความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคมได้หรือไม่จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๔) การพัฒนากลยุทธ์และข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงโครงการในอนาคต เพื่อให้มีการพัฒนาแนวทางที่สามารถนำไปสู่การขยายผลของโครงการในอนาคต และปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๕.๑ เชิงปริมาณ

ผลสำเร็จในด้านปริมาณ เป็นการวัดผลที่สามารถคำนวณหรือเปรียบเทียบได้เป็นตัวเลขหรือสถิติ เช่น การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอนุรักษ์ การสร้างรายได้การพัฒนาอาชีพทางด้านป่าไม้

๕.๒ เชิงคุณภาพ

ผลสำเร็จในด้านคุณภาพ เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในแง่ของการพัฒนาคุณภาพชีวิต การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การรับรู้ของชุมชน และผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ (อุบลราชธานี) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มีผลกระทบและการนำไปใช้ประโยชน์หลายด้านที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของพื้นที่โครงการ รวมถึงการเสริมสร้างความรู้และความสามารถให้กับชุมชนในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ

๖.๑ การนำไปใช้ประโยชน์

๑) การปรับปรุงนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

ผลจากการประเมินโครงการ ช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถปรับปรุงนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในระดับพื้นที่ เช่น การปรับปรุงข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ป่าไม้ การ

กำหนดพื้นที่อนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยอาจมีการเสนอแนวทางในการพัฒนานโยบายใหม่ ๆ หรือการเสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการดูแลและฟื้นฟูป่าไม้

๒) การเสริมสร้างทักษะและความรู้ในชุมชน

ผลจากการประเมินจะทำให้สามารถเห็นช่องทางการพัฒนาความรู้และทักษะของชุมชนในด้านการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยการนำผลการประเมินไปใช้เพื่ออาชีพที่เชื่อมโยงกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ เช่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ การทำเกษตรกรรมยั่งยืน หรือการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นต้น

๓) การสร้างความตระหนักในสังคม

ผลการประเมินจะช่วยให้เกิดการตระหนักรู้ในหมู่ประชาชนเกี่ยวกับความสำคัญของการอนุรักษ์ธรรมชาติ โดยการเผยแพร่ผลการถอดบทเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมสาธารณะ การสร้างคู่มือหรือสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจถึงผลกระทบจากการทำลายธรรมชาติ และวิธีการอนุรักษ์ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๖.๒ ผลกระทบ

๑) ผลกระทบเชิงสิ่งแวดล้อม

ช่วยส่งเสริมให้มีพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เช่น การปลูกป่าเพิ่ม การสร้างเครือข่ายรักษาป่า และส่งผลดีต่อการรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ

๒) ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ

ช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะในชุมชนจะทำให้มีการสร้างอาชีพใหม่ที่ยั่งยืน เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือการผลิตสินค้าที่ใช้ทรัพยากรจากป่าไม้ที่อนุรักษ์ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งจะช่วยให้ชุมชนมีรายได้ที่มั่นคงและเพิ่มความสามารถในการพึ่งพาตนเอง

๓) ผลกระทบเชิงสังคม

การสร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอนุรักษ์จะช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิตของชุมชน เพราะประชาชนในพื้นที่จะมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม

๗. ความยั่งยืนและซับซ้อนในการดำเนินการ

ต้องใช้ตัวชี้วัดทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพและความซับซ้อนของระบบนิเวศและสังคม ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมเช่นการฟื้นฟูทรัพยากรอาจใช้เวลาหลายปี ทำให้ยากต่อการวัดผลในระยะสั้น

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

ความหลากหลายของผู้มีส่วนได้เสียรวมทั้งสมาชิกในกลุ่มหมู่บ้าน/กลุ่มอาชีพ มีความหลากหลายซึ่งมีมุมมองต่อความสำเร็จของโครงการที่แตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นไม่ตรงกันบ้างภายในกลุ่ม

๙. ข้อเสนอแนะ

- ควรมีระบบการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง โดยอาจใช้ข้อมูลจากการสำรวจภาคสนามและความคิดเห็นของชุมชน

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

“No Gift Policy ทส.โปร่งใสและเป็นธรรม”

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอประเมิน

(นางสาวศุทธา สุนันทกรณ)

วันที่...๓.../.....มี.ค...../...๒๕๖๘.....

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(...นายสมโภชน์ เทียงจิตต์.....)

(ตำแหน่ง).....นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ ทำหน้าที่

ผู้อำนวยการส่วนประสานโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ.....

วันที่...๔.../.....มี.ค...../.....๒๕๖๘.....

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)
(..นายพิชัย วัชรพงษ์ไพบูลย์.....)

(ตำแหน่ง)....ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙.....

วันที่...๕.../.....มี.ค...../...๒๕๖๘.....

ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ

เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียว

ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้

๒. ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลการปฏิบัติงาน ระดับต่ำกว่าสำนัก/กอง ๑ ระดับ

และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป คือ ผู้อำนวยการสำนัก/กอง/ศูนย์ หรือหัวหน้ากลุ่ม หรือรองอธิบดี หรืออธิบดี แล้วแต่กรณี

๓. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A๔

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

๑. เรื่อง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของ อส.อส. ในโครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อม โดยใช้หลักการและกระบวนการให้บริการสาธารณะโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒. หลักการและเหตุผล

โครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อม ถือเป็นหนึ่งในกลยุทธ์สำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าไม้ ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญที่มีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และสัตว์ป่า การสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาป่าไม้และสิ่งแวดล้อมรอบๆ นับเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการอนุรักษ์ที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ ชุมชนและท้องถิ่นควรมีบทบาทสำคัญในการรักษาและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เนื่องจากชุมชนในแต่ละพื้นที่มีความรู้และความเข้าใจในทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุด การส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม และเพิ่มประสิทธิภาพในการฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ที่เสียหายจากกิจกรรมต่างๆ เช่น การใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินความจำเป็น หรือการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจากพื้นที่ป่าเป็นพื้นที่เกษตรกรรม

โครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อมจึงได้จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และสามารถดำเนินกิจกรรมที่สร้างรายได้จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ผ่านการใช้วิธีการที่เน้นการอนุรักษ์ เช่น การปลูกป่า ลาดตะเวนร่วมกับเจ้าหน้าที่ การจัดตั้งจุดสกัด หรือการส่งเสริมอาชีพที่ทางด้านป่าไม้ในลักษณะที่ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในโครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อม โดยใช้หลักการและกระบวนการให้บริการสาธารณะโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นการดำเนินการโดยคำนึงถึงปัจจัยทั้งทางการเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม เป็นการตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการจริงได้ ทั้งในแง่ของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะของชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

ในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเสื่อมโทรมของป่าไม้เป็นปัญหาที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และสัตว์ รวมถึงการลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความยั่งยืนของระบบนิเวศโดยรวม ดังนั้น โครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อมจึงเป็นส่วนหนึ่งในวิธีการที่สำคัญในการแก้ไขต่อปัญหาเหล่านี้ โดยการมุ่งเน้นให้เกิดการฟื้นฟูและอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ที่สำคัญ รวมถึงการจัดการอย่างยั่งยืน เพื่อให้ชุมชนสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการนี้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดผลการดำเนินงานเพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาโครงการได้ในอนาคต โดยการศึกษาผลลัพธ์และผลกระทบจากโครงการทั้งในด้านเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้พื้นที่ป่า เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญทั้งในฐานะผู้ดูแลและผู้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดังกล่าว โครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อมเป็นแนวทางที่ดีในการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ป่าให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและปกป้องทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ของตนเอง

อย่างไรก็ตาม การดำเนินโครงการดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องใช้หลักการและกระบวนการบริการสาธารณะโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งประกอบด้วยการสร้างความตระหนัก การส่งเสริมบทบาทของชุมชน และการพัฒนาแนวทางการร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการอนุรักษ์ป่าไม้

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

โครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อม ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการฟื้นฟูและอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ที่เสื่อมโทรม โดยการส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตนเอง ผ่านการจัดการเชิงบูรณาการที่ผสมผสานกับการสร้างรายได้จากการจัดตั้งกลุ่มอาชีพทางด้านป่าไม้

การดำเนินโครงการดังกล่าวสามารถนำไปสู่การฟื้นฟูพื้นที่ป่าให้กลับมาอุดมสมบูรณ์ รวมถึงการเพิ่มพื้นที่ป่าที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ นอกจากนี้ยังส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ให้มีความยั่งยืนโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ชุมชนสามารถนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ในทางที่เหมาะสมและยั่งยืนได้โดยไม่ต้องพึ่งพาการทำลายป่าควรพัฒนาโครงการให้เป็นรูปธรรมโดยใช้แนวทาง "การมีส่วนร่วมแบบพหุภาคี" (Multi-Stakeholder Participation) โดยเชื่อมโยงหน่วยงานรัฐ องค์กรเอกชน และชุมชนท้องถิ่น

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำผลการประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินโครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อม สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ (อุบลราชธานี) มากำหนดแผนงานและกลยุทธ์ในการดำเนินของปีงบประมาณถัดไปได้ เพื่อให้ผลการดำเนินกิจกรรมของชุมชนตรงตามยุทธศาสตร์ที่สำคัญของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ยุทธศาสตร์ปลูกจิตสำนึกรักผืนป่าของแผ่นดิน ด้วยการใช้กลยุทธ์ จัดตั้งองค์กรแนวร่วมภาคประชาชนเพื่อปลูกจิตสำนึก และยุทธศาสตร์ฟื้นฟูและดูแลรักษาป่าอย่างยั่งยืน ด้วยการใช้กลยุทธ์ จัดระบบการดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมกับประชาชน และกลยุทธ์ ให้คนอยู่กับป่าพึ่งพากันอย่างมีความสุข อาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติฯ มีบทบาทมากขึ้นในการเฝ้าระวังและป้องกันการบุกรุกทำลายป่า ชุมชนมีความตระหนักและรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ของตนเอง เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติฯ มีความเข้มแข็งและสามารถทำงานร่วมกับภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดอัตราการบุกรุกป่า การลักลอบตัดไม้ และการเกิดไฟป่าในพื้นที่ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และหลักการดำเนินงานของโครงการหมู่บ้านพิทักษ์ป่ารักษาสิ่งแวดล้อม

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ

- จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ : จำนวนผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ
- อัตราการสำเร็จของกิจกรรม : จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการเสร็จสิ้นตามแผนที่กำหนดไว้ เทียบกับจำนวนกิจกรรมทั้งหมด
- การใช้ทรัพยากร : การใช้งบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ ในการดำเนินการโครงการ
- การวัดผลการพัฒนาในด้านคุณภาพชีวิต : จำนวนผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมหรือโอกาสในการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ
- อัตราการเกิดไฟป่าและการบุกรุกป่าในพื้นที่เป้าหมายของโครงการลดลง

๕.๒ ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ

- ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ : การสำรวจความคิดเห็นหรือการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ

- การเปลี่ยนแปลงในความรู้และทักษะของผู้เข้าร่วม : การประเมินว่าโครงการช่วยพัฒนาความรู้และทักษะของผู้เข้าร่วมได้มากน้อยเพียงใด
- การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย : การสำรวจผลกระทบที่เกิดขึ้นในพฤติกรรมหรือทัศนคติของผู้เข้าร่วม

๕.๓ ตัวชี้วัดทางสังคมและชุมชน

- การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรม: การประเมินว่าในแต่ละกิจกรรมที่จัดขึ้น ชุมชนมีส่วนร่วมมากน้อยแค่ไหน เช่น การเข้าร่วมประชุม หรือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- การเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ของสมาชิกในชุมชน: ความสัมพันธ์ในชุมชนมีการพัฒนา เช่น การทำงานร่วมกันในโครงการหรือการสนับสนุนซึ่งกันและกันในเรื่องต่าง ๆ

๕.๔ ตัวชี้วัดด้านผลสัมฤทธิ์ของโครงการ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผน: การประเมินว่าโครงการได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ตั้งแต่ต้นหรือไม่
- ผลลัพธ์ของโครงการต่อความยั่งยืน: ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากโครงการมีความยั่งยืนหรือไม่ เช่น การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นสามารถคงอยู่ในระยะยาวได้หรือไม่

(ลงชื่อ)

(นางสาวศุทธรา สุนันทรภรณ์)

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

วันที่.....๓...../.....มี.ค...../...๒๕๖๘.....

ผู้ขอประเมิน